

Тя полѣла прѣстѣта съ водица и положила саксията на прозореца, за да я нагрѣва топлото слънце. Слѣдъ това почнала да чака, да види, що ще бжде. Всѣки день поливала прѣстѣта.

Ето, изъ земята се показала една крехка, зелена трѣвица. Еленка радостно се затичала при майка си.

— Мамо! мамо! Моето цвѣте пропѣлзя надъ земята, крѣщѣла тя.

Трѣвицата бързо растѣла. Издигнало се тънко стебълце, и на върха се образували нѣколко кичести клонченца.

Слѣдъ нѣколко дена появили се и малки пжпчици, отначало зелени, а послѣ почнали да добиватъ различенъ пѣстъръ цвѣтъ...

— Мамо, скоро ще иматъ и цвѣтъ! викала Еленка и подскачала весела - засмѣна.

Всѣка сутринъ тя нагледвала цвѣтето си. „Трѣбва да му дамъ да си пийне водица“ — поливала го и чакъ слѣдъ това отивала и тя да си пийне вкусно млѣчице.

Една сутринъ, щомъ Еленка хвърлила погледъ къмъ саксията, що да види? — Пжпчицитѣ се разтворили и на стебълцето блѣстѣли нѣколко пѣстро-червени карамфилови цвѣтове!